

קיצור העדכון – ג' תמוז תשס"ט (25.06.09)

חשובה. מה לנו ולדיכוי בסין? מה לנו ולכיבוש העם הצ'יני? מה לנו ולסחר העבדים בסודאן? ועל אחת כמה וכמה – מה לנו ולנעשה באיראן? כל זב ומצורע על פני הגלובוס מרשה לעצמו להתערב, להביע דעתו, לסכסך, להציע עצמו כמפשר – בנעשה בארצנו הקטנה. אנו פורשים שטיח אדום בפני השגריר הבריטי, או שר החוץ הצרפתי, כשהם נוחתים כאן ורצים להזדהות עם אויבינו ברמאללה ובעזה. אנו צופים בשגריר ארה"ב כשהוא מתערב ביחסים שבין ישראל לאזרחיה הבדואים בנגב והערבים בגליל – כל זה נראה לנו הגיוני ופשוט – להם יש מה לומר לנו, לנו אין מה לומר להם. למה בעצם?

מפני שכהנהגנו בצד את התשתית הערכית היהודית שלנו, כשהחלטנו להשתית את מדינת היהודים על אדני המוסר הנוצרי, על חוקי אנגליה, תורכיה, רומא... הכול חוץ מאשר על עצמנו – אמרנו בעצם לעולם כולו – אתם המצפן הערכי, אתם נותני הלגיטימציה המוסרית. מסתבר שאת ההתערבות שלהם בעניינינו – אנחנו הזמנו. צידו השני של המטבע הזה הוא תחושת חוסר הלגיטימציה שלנו להתערב בעניינים ערכיים של ארצות אחרות.

המדינה היהודית שתקום בזכות ומתוך היסודות שחצבנו כאן, תהיה מדינה שייעודה הוא הייעוד היהודי עתיק היומין – "לתקן עולם במלכות ש-די". ליהדות יש בהחלט מסר אוניברסאלי. ברגע שיחול אצלנו המהפך המנטאלי – אנו לא נהיה בעינינו כחגבים, וכן לא נהיה בעיניהם. להיפך – העולם כולו יצפה למוצא פיננו. העולם כולו ירצה לדעת מה אומרת מדינת העם המעיד על קיום הא-ל.

באיראן נלחם עכשיו הנוער על חירותו. מדובר, ככל הנראה, בנוער ובצעירים. עדיין איננו רואים הצטרפות של מעגלי אוכלוסיה נוספים, של איגודי פועלים, ארגוני נשים וכו'. סביר אם כן להניח שממסד האייתולות יצליח להכיל את המהומות, ולהתגבר עליהם בנויד עדישים כלשהו של וועדות בדיקה מקומיות וכו'. אולם מה שחשוב יותר מסיכויי ההצלחה זו השאלה מה צריכה להיות עמדתה המוסרית של ישראל כלפי הנעשה באיראן. התשובה היא שאנחנו בעד החירות באשר היא. "שם ה' חרות על הלוחות" – אל תקרי חרות אלא חירות. יהודי הוא בן חורין מעצם מהותו. הוא עבד למלך מלכי המלכים ומעיד על קיומו. ממילא אי אפשר אף פעם לשעבדו שיעבוד אמיתי. לכן הרודנים האבסולוטיים, מנסים תמיד להשמידו. אז אנחנו בצד של לוחמי החירות באשר הם. לכן אנחנו גם בעד מלחמת החירות של העם באיראן. האם התוצאה תהיה טובה ליהודים? בטווח הארוך כן – בטווח הקצר והבינוני, אינני חושב. למעשה – עצם ההתקוממות אפילו מזיקה לישראל משום שהיא דוחה עוד יותר את אפשרות הפעולה נגד הכור הגרעיני בבושהאר. מי יעלה בדעתו לתקוף כשייתכן שהמשטר המרושע ייפול ממילא?

אז זהו – שמה שעתידי לבוא במקומו אינו עתיד להיות טוב יותר. למוסאוי מטען של אמירות קיצוניות ביותר נגד ישראל, ובנוסף לכך חזות מערבית מרגיעה שתקל עליו לקרב את איומי הגרעין לקראת מימוש. אז האם אנחנו בעד המהפכה? בוודאי שכן. האם אנחנו חושבים שהמהפכה הזו תסיר מעלינו את איום הגרעין האיראני? ממש לא. האחריות לכך היתה ונתרה אחריותה הבלעדית של ממשלת ישראל.

חברים יקרים – ה' עמכם!

"ולא נתן סיחון את ישראל עבור בגבולו ויאסוף סיחון את כל עמו ויצא.....וילחם בישראל. ויכהו ישראל לפי חרב וירש את ארצו....." (במדבר, חקת, כא)

"ויאמר מלך בני עמון אל מלאכי יפתח כי לקח ישראל את ארצי בעלותו ממצרים..... ועתה השיבה אתהן בשלום" (מתוך הפטרת חקת – שופטים, יא)

את ארץ ישראל שבעבר הירדן המערבי, נצטוונו לרשת ובמידת הצורך גם לזווג לשם כך מלחמה. לעומת זאת, את הארץ שמעברו המזרחי של הירדן, רצה הבורא כי יירש בזכות מלחמת מגן. גם היום מטיל החוק הבינלאומי על התוקפן את מלוא האחריות לתוצאות תוקפנותו. אם יזמת מלחמה ותוצאה מכך איבדת שטח, הריבונות על השטח הזה עוברת לידי של הצד המתגונן. גרמניה איבדה שטחים עצומים בעקבות מלחמת העולם השנייה. יפן איבדה שטחים לטובת רוסיה. כך זה בעולם וכך צריך להיות. משום מה, כללים פשוטים אלה, המובנים לכל בן אנוש, אינם ברורים למלך עמון ולכל מלכי ישמעאל הנלחמים בנו בעת החדשה.

מדוע גם כשאננו באים בזכות הברית הכרותה לנו עם בורא עולם לנחול את הארץ המובטחת לנו, גם כשאנו באים רק בזכות הכלל הבינלאומי הפשוט המפצה את הקורבן על חשבון התוקפן, אצלנו זה לא עובד? התשובה היא שלנו אין מנהיג שיענה כמו יפתח בשם ה' אלוהי ישראל: "ועתה.. אלוהי ישראל הוריש את האמורי מפני עמו ישראל ואתה תירשנו(?)". הלא את אשר הורישך כמוש אלוהיך אותו תירש ואת כל אשר הוריש ה'... מפנינו אותו נירש"

נאום התשובה האלטרנטיבי

בתוך ימים אחדים נמנו עשרות אלפי כניסות לנאום התגובה האלטרנטיבי לאובמה, שהעלתה מנהיגות יהודית לרשת ה"יו-טיוב" ולרשתות אחרות. הנאום תורגם לשפות רבות בכל העולם. רוב הצפיות באו, כפי הנראה, דווקא ממי שאינם יהודים. שוב מתברר כי הנחת היסוד שלנו, לפיה עם ישראל והאנושות כולה, מצפים למדיניות ישראלית יהודית אמיתית שתחליף את המדיניות הישראלית המתחמקת מן הזהות והייעוד היהודי – הנחת היסוד הזו מדויקת ונכונה. למרות שפייגלין עדיין לא ראש הממשלה – עורר נאמו התעניינות עצומה.

המהומות באיראן

"ישראל אינה מתערבת בענייניה הפנימיים של איראן" – זו פחות או יותר הייתה תגובתם הצפויה של כל הגורמים הישראליים הרשמיים שנדרשו לנושא.

איש לא ערער על התגובה הזו. התרגלנו לכך שדעתנו אינה